

mõningad ammasi irvitased, siiski astusin wišaka sammuga, lahfest terretades tappa, ütlesin kumardades wanamorile: „Lädditüttar, armas cīmandikene! südja mõlgub mul r̄demus teid nähes! Waat, mis kenab lapsokesed, illusamad fui kūningal, kōgil emā juur näggū ja illusad kõmed. Nisuggused wōssusesed fašwawad meie sugguwōssale uhluseks; ärge pange pahhaks, armas tädditüttar, et ennemine teile wōteri ei wōimud tulla; südja olli mul ammēgi siin agga nödder lehha jõudis wast täha sedda õnne maitsema.“ Nõnda kūtsin tük aega lapsi ja wanā-mori, et su mul wahhutas. Kui nivaljo kūtust miño suust kuulsid, läksid nemad lahkemaks, mind nimmetati mittekorda onnoks ja sōbraks. Wōeras rooga tod rohkesti lauale ja anti mulle priskesti sūa ja juu; maggusamat jutāied tösteti miño ette. Kui pārrast sōoma miñema affasin, anti mulle rohkest te-roga kasa. Juñalaga jäettes polluti mind, teine ford tog-gasi tulla. Miña töttasin, õnne tānades, et terwe liikmedega ärra peafin.

Kriimfilm olli koopa suus kōhhuli maas ja sae-has kibbedast nälge; misia andsin temale, mis emand mulle terceaks kasa olli annud. Tema õagis watfa täis ja tānnas mind hūriwa roa eest. Siis affas ta miño käest nōudma, mis rikkas rahwas koopas piddi ellama. Miña rākisin tōt mōda luggu, kudda pessa iñeto, ellajad kolledad, agga maggusat roga rohkesti. Zahhate isse watama minna, lissasin jure siis olge kārwal ja ärge rākige nõnda, fui mötlete; kūtes olge rohke suga, mis laibowäärt, jägo rāki-

mata. Kui olli misio öppetus, armoline kūningas! agga hunt ei piddand fest luggu, waid teggi torm-lase päge kōik teisite. Tormilase oskamata rahwale jääb tarkus fatte alla. Kes nende ruñalust melitab ja neile suud mōda laulab se on nend sōbber.

„Hunt astus kēpasse. Kolledat wanā-mori las-tega nähes, üüdis ta: „Toho! mis innetomad lomad need on! Kas kōik põrgowärki weidrad lomad teie wārdjad on? Siddlege kiwoi fot iggaühhele faela ja uppuge neid merde, et nisuggune inneto ellaja suggu ma pealt lōppeb. Olleffid nad miño, ma fägistafsin neid omā käega! Kui neid kuijo kombel ridwa otsa üllesse seataks, siis wōiks eht nende-dega kurratit püda. Rabba-kurrat olleks neile wāgga ossaw niini. Merrellassi emand üles viihhaga:

„Kust se laisu seie tulnud? Kes pallus teid meid laimama? mis teil miño lastega teggemist? olgo nad illusad eht innetumad, pistke omā niña nende —! Ürikese aea eest olli tarik mees Reino, wadder siin, kūtis miño lapsi ja nimetas neid suggulaseks. Tema on eniam Ma-ilmas kūlnud ja nāinud, kui teie suggune.“

Agga Kriimfilm, kes wišaka rahwa komeid ei tea eggia tunne affas lohhe sūa nujama ja käskis roga lauale tua? Kui käsko ei täidetud, tormas ta wāekauva isse wōtma. Seal tūkkas naine fui wibbo-növl temä fallale, suremad poead cīnaga seltsis. Nemad krimustasid Kriimfilma kassuka werriseks ja teggid mōnda sūggawa amba augu tema nahha sisse,